

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18.08.1970, sp. zn. Co 221/70, ECLI:CZ:NS:1970:CO.221.1970.1

Číslo: 13/1971

Právní věta: Starobní důchod účastníka odboje nemůže, nejde-li o výjimky uvedené v § 107 g) odst. 4 zák. č. 101/1964 Sb., ve znění vyplývajícím z pozdějších předpisů, překročit 100 % průměrného měsíčního výdělku, neomezeného podle § 9 odst. 3 cit. zákona a sníženého o částku rovnou dani ze mzdy, stanovené ke dni vzniku nároku na důchod. Omezení podle § 107 g) odst. 4 cit. zákona (věta před středníkem) platí i v případě zvýšení starobního důchodu účastníka odboje podle § 16 odst. 1 cit. zák. za dobu dalšího zaměstnání po vzniku nároku na plný starobní důchod.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 18.08.1970

Spisová značka: Co 221/70

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 12

§ 109

§ 110

§ 116 odst. 2

§ 185

§ 188 odst. 1 písm. f

§ 222 141/1961 Sb. § 108

§ 32

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím odpůrce ze dne 19. 2. 1970 byl navrhovateli jako účastníku odboje přiznán starobní důchod v částce 1240 Kčs měsíčně, která představuje 100 0042:060Frůměrného měsíčního výdělku sníženého o částku rovnou dani ze mzdy. Navrhovatel poukazoval na to, že omezení horní hranice důchodu podle § 107 g) odst. 4 zák. č. 101/1964 Sb., ve znění zák. č. 161/1968 Sb., se nevztahuje na zvýšení důchodu podle § 16 odst. 1 cit. zákona za dobu dalšího zaměstnání po vzniku nároku na plný starobní důchod.

Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí odpůrce s odůvodněním, že ustanovení § 16 odst. 1 cit. zákona zůstalo zákonem č. 161/1968 Sb. nedotčeno a že proto navrhovateli přísluší zvýšení za dobu zaměstnání po vzniku nároku na plný starobní důchod i nad hranici stanovenou podle § 107 g) odst. 4

cit. zákona.

Nejvyšší soud ČSR k odvolání odpůrce změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že potvrdil rozhodnutí odpůrce ze dne 19. 2. 1970.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně zastává názor, že ustanovení § 16 odst. 1 zák. č. 101/1964 Sb. zůstalo zákonem č. 161/1968 Sb. nedotčeno, že zvýšení důchodu za dobu zaměstnání po vzniku nároku na starobní důchod patří každému pracovníku, a tedy i tomu, kdo je účastníkem odboje, a že proto nutno toto zvýšení přiznat i nad hranici 100 000:17C7růměrného měsíčního výdělku sníženého o částku rovnou dani ze mzdy stanovené ke dni vzniku nároku na důchod. Názor, že zvýšení starobního důchodu podle § 16 zák. č. 101/1964 Sb. náleží každému pracovníku a že toto ustanovení zůstalo nedotčeno zákonem č. 161/1968 Sb., je správný, ovšem z tohoto ustanovení nelze nic vytěžit pro řešení otázky horní hranice starobního důchodu upravené ustanovením § 18 cit. zák. a ohledně účastníků odboje ustanovením § 107 g) cit. zákona. V obou případech je absolutní horní hranice 2500 Kčs měsíčně. Podle § 18 odst. 4 cit. zákona činí pak starobní důchod nejvýše 90 CE76:FF01růměrného měsíčního výdělku, neomezeného podle § 9 odst. 3 a sníženého o částku rovnou dani ze mzdy stanovené ke dni vzniku nároku na důchod. Toto ustanovení nedovoluje závěr, že by starobní důchod mohl být z jakéhokoli důvodu vyšší. Obdobně, avšak příznivěji, je tato horní hranice plného starobního důchodu upravena u účastníků odboje ustanovením § 107 g) odst. 4 cit. zákona, které dovoluje přiznání plného starobního důchodu až do výše 100 1969:19F3růměrného měsíčního výdělku, neomezeného podle § 9 odst. 3 a sníženého o částku rovnou dani ze mzdy stanovené ke dni vzniku nároku na důchod. Další zvýhodnění pak spočívá v tom, že zákon stanoví v § 107 g) odst. 2 minimální výši důchodu, který účastníku odboje náleží i tehdy, přesahuje-li hranici stanovenou v § 107 g) odst. 4. cit. zákona, a že z omezení na 100 23CA:2416růměrného měsíčního výdělku jsou vyňaty starobní a invalidní důchody přiznané podle předpisů platných před r. 1957. Byli proto starobní důchod navrhovateli přiznán ve výši 1240 Kčs, která představuje 100 261F:0B9Erůměrného měsíčního výdělku sníženého o částku rovnou dani ze mzdy stanovené ke dni vzniku nároku na důchod a která převyšuje minimální důchod v částce 1200 Kčs, byl navrhovateli starobní důchod přiznán v souladu se zákonem.

Protože navrhovatel neměl v odvolacím řízení úspěch a odpůrci žádné náklady nevzešly, nebyly účastníkům náklady odvolacího řízení přiznány.